

PASSAT

De gom a gom a l'Església del Pi amb **Gospel Viu**. Gràcies a tots! Vam aconseguir 3.746€.

Carles Carolina a l'Apolo! Divertida, pròxima i amb molt de caliu va ser l'actuació del grup Carles Carolina! Gràcies per la vostra assistència! Amb un balanç de 830€.

zerosetBCN. Una iniciativa solidària de treballadors que aporten el 0,7% de la seva nòmina a projectes solidaris. Aquest any finançaren les Bonga-Shales de Tara!! Una altra empresa finançarà un segon període de Bongashales!!

I especials agraïments a **M.B.P** que va fer una donació pòstuma. Esperit solidari fins al final!!!

FUTUR

En els pròxims mesos no tenim previstes noves convocatòries...

Saps algun lloc on exposar els Warlis?

Coneixes algun grup que voldria fer un concert benèfic?

Participes en algun col·lectiu amb el qual ADA hi podria establir vincles?

Moltes preguntes... només necessitem les vostres respostes. Ja sabeu que per contactar amb ADA ho podeu fer pel facebook o via e-mail.

Nom:
Adreça:
Professió:
E-mail:
Freqüència: Mensual Trimestral Anual Aportació única
Import: €
Forma de pagament:
Per transferència bancària a: CAIXA DE CATALUNYA- 2013 0248 44 0200629785
Per domiciliació bancària:
Titular del compte:
Codi de compte corrent:

Cognoms:
Població:
Telf:
DNI.:

C.P.:
Data naixement:

Banc o Caixa:
Adreça oficina:

Un grup de pares pròxims a ADA estem organitzant juntament amb el Club Muntanyenc de Sant Cugat una caminada familiar per recollir diners per ADA. El dia **28 d'octubre** farem una caminada de 4km per Collserola. Sortirem del Centre d'Informació de VillaJoana fetn un recorregut circular, molt fàcil per petits i grans!! Encara estem posant fil a l'agulla a aquest projecte, però ja podeu anar preparant les botes de muntanya.... Us esperem a tots els Adivasistes.... rebreu més informació via e-mail/facebook

Bon estiu

BUTLLETÍ núm. 24

2º TRIMESTRE 2012

Més informació i notícies al nostre web
www.adivasis.org

ADA
Fundació per al
Desenvolupament
dels Adivasis

Nou any, nous projectes

Com sabeu, a l'Índia els exercicis comptables comencen el mes d'abril. Estem, doncs, iniciant un nou curs i és el moment de revisar què ha estat el que deixem i com plantegem el nou.

L'exercici 2011/2012 no ha estat fàcil però gràcies a la generositat de tots plegats s'han pogut atendre els compromisos adquirits. Per ADA era molt important que la crisi que patim no repercutís en la bona gent de l'Índia que confia en nosaltres. Si per als socis i benefactors d'ADA la crisi representa la necessitat de ser molt prudents en la despesa, cal plantejar-se què significa per als Adivasis viure permanentment en un estat on la crisi no és només econòmica sinó que afecta a aspectes tan sensibles com la dignitat personal i la possibilitat de preveure un futur millor.

Una de les característiques del món actual és que s'obre cada vegada més la distància entre els més rics (que són pocs) i els més pobres (que són cada vegada més) i això es fa molt patent a l'Índia on els ADIVASIS estan a la cua dels més pobres.

Aquest és el nostre repte: sense deixar de pensar i atendre les necessitats més pròximes, tenir present que el món és global en tot; no solament pel que fa als mercats, tan en boga darrerament, sinó també pel que fa a les persones individuals i a la seva dignitat. No podem deixar d'ajudar a cap persona per llunyana que ens pugui semblar.

Malgrat tenir present aquest objectiu, per l'exercici 2011/2012 ens hem vist obligats a fer un esforç de prudència i a no adquirir compromisos que no tinguem la certesa de complir. Aquest compromís es concreta en els nous projectes que us presentem en aquest mateix butlletí. Si amb el temps comprovem que en podem atendre algun altre, ja ho farem. Perquè de projectes no ens en falten. I el pitjor de tot es veure que s'han de deixar de banda iniciatives molt interessants que també mereixen ser ajudades, però hem de ser conscients de les nostres limitacions. Podem aportar el nostre granet de sorra, però sols, no podem arreglar el món. Sort que arreu hi ha iniciatives com ADA i tots plegats farem que el gra de sorra es converteixi en un cim des del que puguem contemplar un món millor. Moltes gràcies a tots pel vostre suport.

Una vegada més els projectes seleccionats tenen l'objectiu de donar educació als més joves, evitar que es quedin despenjats, i ajudar als no tan joves a obrir-se camí fent ús d'uns drets que moltes vegades existeixen però ells no ho saben o no coneixen la manera de fer-los respectar. D'una manera especial s'ajuda els grups de dones ja que són les que porten tot el pes de la recuperació tant econòmica, dins les seves possibilitats, com de la seva dignitat. És una constant en tots els països del que anomenem tercer món.

Repetim l'agraïment d'ADA a tots els que feu possible que, amb les limitacions que té una organització petita, no deixem sols als que ens necessiten. I esperem que cada vegada puguem estar al costat de més ADIVASIS.

El sector tèxtil al sud de l'Índia: com treballen les fàbriques proveïdores d'empreses occidentals

Es treballadors i les treballadores del sector tèxtil de l'Estat de Tamil Nadu, al sud de l'Índia, continuen sotmesos a greus condicions d'explotació laboral. Així ho indica l'informe *Maid in India* elaborat per les ONG holandeses *Centre per a la Recerca sobre les Corporacions Multinacionals* (SOMO) i *India Committee of the Netherlands* (ICN), que s'ha fet públic al mes d'abril d'aquest any.

Maid in India és la continuació i actualització d'un informe anterior, *Captured by cotton*, publicat al maig del 2011. En tots dos casos, s'analitzen les condicions de treball en quatre grans empreses manufactureres de Tamil Nadu, proveïdores de grans marques europees i nord-americanes com Pull&Bear (Inditex), Cortefiel o El Corte Inglés.

Segons recorda l'estudi, la indústria tèxtil té una importància "vital" per a l'economia índia. El país és el segon major exportador de fil tèxtil del món, després de la Xina, i el tercer exportador de peces de roba. A més, l'Estat de Tamil Nadu és el major productor de fil de cotó de l'Índia. La roba produïda en aquesta regió està destinada principalment a segments de mercat de preu baix i mitjà.

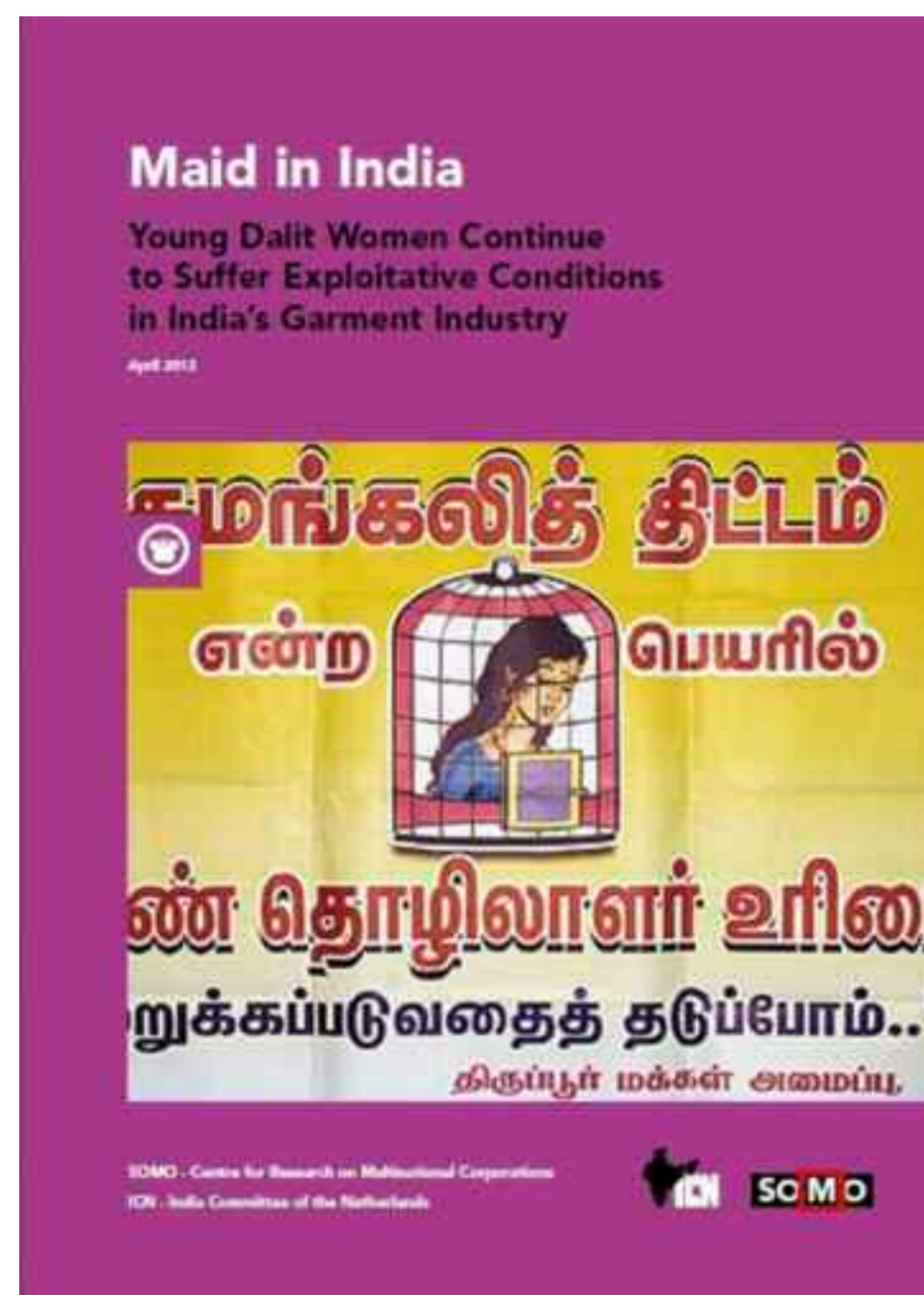
Maid in India, l'expressió que s'utilitza per titular l'informe, és un joc de paraules que dona una idea contundent de qui treballa en aquestes fàbriques tèxtils de Tamil Nadu. Pot ser que vingui al cap la idea que s'han utilitzat les paraules que, a les etiquetes de la roba, indiquen on ha estat feta una peça. Però si es presta atenció a la grafia, es veurà que no es tracta del clàssic *made*, sinó d'un *maid* que en anglès s'utilitza per parlar, d'una banda, de criades i serventes, i de l'altra, de noies joves i solteres.

L'informe explica que la majoria de la plantilla de les fàbriques tèxtils està formada precisament per noies joves d'entre 14 i 25 anys, solteres i provinents de la casta dels intocables o d'altres castes baixes, de famílies sense terra o endeutades, no només de Tamil Nadu sinó també d'altres Estats de l'Índia. Les promeses que se'ls fan són temptadores: una feina ben pagada, un allotjament confortable, tres àpats nutritius al dia i oportunitats per a l'aprenentatge i l'educació. Els encarregats de reclutar personal "presenten el tracte de la manera més atractiva possible", però "les promeses no són escrites, i només un cop les noies han entrat a les fàbriques s'evidencia que mai es compliran".

Les relacions laborals s'emmar-

quen sovint en el que s'anomena *Su-mangali scheme*, una espècie de contracte que els autors de l'estudi equiparen a la servitud per deutes. Es caracteritza pel fet que els empresaris retenen part dels sous dels treballadors fins que finalitza el contracte, que sol ser de tres a cinc anys. El salari total només és percebut si el treballador completa aquest període.

L'informe recalca que "moltes treballadores no arriben als tres o cinc anys establerts", ja sigui perquè emmalalteixen a causa de les condicions de feina o perquè les acomiaden just abans que finalitzi el període amb qualsevol pretext. Altres vegades, no reben la suma final simplement perquè les estafen dient que, com que no tenen divuit anys, no poden obrir un compte bancari.

Comptabilitat anual -Exercici 1 abril 2011 al 30 març 2012-

Com altres anys el nostre exercici no és l'any natural sinó les mateixes dates que els exercicis de les organitzacions locals a l'Índia.

A continuació trobareu el desglossament de la taula annexe:

1. Els diners destinats a construccions han estat donacions dels amics d'ADA explícitament per aquest propòsit.

2. Projectes finançats:

Karazgaon: Escola per a joves adivasis per a la seva formació professional.

Khopoli: Manteniment d'un internat per a 25 nens/es adivasis.

Kolkhe: Desenvolupament integral de les tribus adivasis, a través de 35 SHG (grups de autoajuda), 12 Bonga Shales (escoles itinerants) i 8 aules per a la formació d'adults.

Mahad: Desenvolupament i manteniment d'un internat per a 150 nens de les comunitats Kathkari de Mahad i d'una vaqueria que els ajuda a ser autosuficient.

Mangaon: Empoderament de les dones de la tribu katkari dels adivasis en general amb grups d'autoajuda.

Nagar Haveli: Programa de formació per a 50 dones i internat per a 65 nenes.

Shilonda: S'ha contribuït a la construcció d'un edifici que acollirà un dispensari a la primera planta i les noves dependències de l'internat a la segona planta.

Shirpur: Manutenció corresponent a 15-20 nens de l'internat.

Tara: Programa de salut. Formació en plantes medicinals.

3. El capítol d'aprovisionaments (1370) són despeses per organitzar activitats de promoció, que han generat 3.746,10 € d'ingressos.

4. Despeses col·laboradors: dietes i desplaçaments per visites als projectes del nostre col·laborador Macario Fernandes (supervisor d'ADA a l'Índia) que visita 2cops/any cada projecte.

5. Les despeses de funcionament d'ADA són el 6,1%.

RESULTAT DE L'EXERCICI -11.040,17

INGRESSOS

a) Ingressos per les activitats 56.934,
 a1) Ingressos periòdics. 53.188
 72101 Aportacions mensuals 13.538,00
 72102 Aportacions trimestrals 10.250,00
 72103 Aportacions semestral 240,00
 72104 Aportacions anuals 1.750,00
 72105 Aportacions extraordinàries 24.970,
 72106 campanya Lara 1.790,00
 72124 VIDEO INDIA 650,00
 a2) Ingressos de promocions, patrocinadors i col·laboracions. 3.746,10
 72203 Twocats pel Gospel 3.746,10

b) Ingressos financers 1.046,74

DESPESES

a) Ajuts concedits -61.179,86
 651002 Projecte Mahad -9.437,50
 651004 Projecte Tara-Kolad -3.660,00
 651007 Projecte Khopoli -5.240,00
 651013 Shilonda construcció -1.500,00
 651016 projecte Karazgaon -14.344,00
 651017 Projecte Mangaon -8.020,00
 651018 Projecte Nagar Haveli -5.480,00
 651019 Projecte Shirpur -2.000,00
 651020 Projecte Kolkhe -11.498,36
 651021 projecte construcció a Mahad -3.000,00

b) Despeses per col·laboracions -3.600,00
 65301 Macario Fernandes -3.600,00

c) Aprovisionaments -1.370,00
 60702 Concert twocats pel gospel -1.370,00

d) Altres despeses d'explotació. -2.871,31
 621 Lloguer local -399,04
 62601 Com.Transf.Índia -516,60
 62602 Com. Remesa Rebutis i impagats -391,67
 62603 Com. Bancaries -204,85
 62701 Butlletins -981,97
 62801 Electricitat -15,33
 62901 Material oficina i correu -266,15
 62902 Serveis altres -95,70

Projectes

- Descripció de projectes que ADA finançarà aquest curs entrant-

1. NASHIK

Capacitació pel desenvolupament de la participació comunitària entre els adivasis.

La ONG responsable d'aquest projecte és Maharashtra Prabodhan Seva Mandal (MPSM) i el responsable és el Fr. Wendell D'Cruz, S.J. Aquest projecte tindrà una durada d'un any i mig (2012-2013) i es finançarà un 9% del total del projecte, amb un import anual de 5.000€. La resta està finançat pel govern local majoritàriament i altres organitzacions.

L'àrea on es desenvolupa el projecte és bàsicament a les comarques de Dindori, Surgana, Peth i Trimbak, del districte de Nashik, i a la comarca de Mokhada, al districte de Thane. El Govern de l'Índia ha creat un programa de subvencions per a garantir l'ocupació en zones rurals que s'anomena Mahatma Gandhi (Mahatma Gandhi Rural Employment Guarantee Scheme – MREGS). L'objectiu del programa és reduir la pobresa i la migració de mà d'obra.

Cada any enormes quantitats de diners d'aquests programes queden sense utilitzar. Aquest programa és una oportunitat d'or pel desenvolupament rural, basat en la comunitat. El Govern proporciona els fons pel desenvolupament d'infraestructures, però la comunitat local, a través del "Gramsabha", govern local, ha d'identificar les necessitats i decidir sobre els projectes a implementar.

El projecte està dirigit a:

1. Promocionar la comunitat local amb la informació i els coneixements necessaris per a fer millor ús d'aquests recursos.
2. Ajudar a la comunitat del poblat a desenvolupar un programa de des-

Mapa de l'estat de Maharashtra

envolupament triennal.

3. Proveir suport tècnic per al disseny i implementació del projecte.

2. TARA

Educació en "escoles-cabana" per a nens/es adivasis fills/es de treballadors/es migrants.

La ONG responsable del projecte és Janhit Vikas Trust i el responsable és Fr. Brian D'Silva.

La durada del projecte és de 3 anys (2012-2015) i es subvencionaran 10 Bonga-Shales, per a 300 nens/es amb un import de 4.000 €, tot i que el pressupost global és de 4.276 €.

L'àrea on es desenvolupa el projecte és bàsicament entre Tara i Apta, a la comarca de Panvel, al districte de Raigad. Les principals tribus adivasis de la zona són els kathkaris, els kolis i els thakurs. Entre ells, els kathkaris són els més marginats, quasi bé sense terres per cultivar. Generalment treballen com a temporers, quan hi ha feina a les planes o migrant a les bòbiles de maons durant els mesos de desembre a maig.

Les "BhongaShales" o escoles mòbils pretenen:

- Crear escoles a les bòbiles per als fills dels treballadors emigrants.
- Evitar la desescolarització dels nens/es.
- Infondre la cultura i tradicions tribals dins del currículum acadèmic. Fet

que ajuda als nens a l'integració a l'escola i a la seva comunitat en el moment de tornar a les seves aldees.

Omplir aquest buit educatiu a través d'aquesta iniciativa ha demostrat signes positius d'èxit amb reducció dels abandonaments escolars. També ha donat oportunitats als nens de participar en activitats en que sovint eren rebutjats.

Aquests programes de desenvolupament es basen en:

1. Millorar la situació de les dones dins de les famílies i millorar les relacions de gènere a la comunitat mitjançant programes d'entrenament teòric i pràctic. També es farà el mateix per ajudar els joves a defensar els seus drets i a saber dialogar amb les agències governamentals.

sobre salut i la introducció de plantes medicinals.

5. Ajudar els infants en els seus estudis mitjançant classes suplementàries, classes de suport i altres activitats extra-curriculars.

4. KOLKHE

Programa de desenvolupament integral de les tribus.

La ONG responsable del projecte és Je-ewanalaya - The Bethany Society i el responsable és la Sr. Celine Pereira. La durada del projecte és de tres anys, entre l'1 de juny de 2012 i l'1 de juny del 2015. El pressupost del projecte és beneficiarà a 5060 persones i és de 6.000 euros anuals.

La principal comesa de l'organització és treballar amb les comunitats tribals, amb especial atenció als kathkaris, mitjançant el manteniment dels 40 grups d'autoajuda existents, i la creació de 15 de nous. També es dóna una especial atenció als infants, amb 10 classes suplementàries.

L'objectiu general és l'enfortiment de l'estatus de les tribus, en el pla de la família, la comunitat i l'autogovern local.

Altres objectius més concrets serien:

- La creació d'oportunitats per a la subsistència.
- L'augment de l'autorealització a tots nivells.
- La promoció de la medicina tradicional.
- L'educació dels infants de les tribus a través de l'escola i altres activitats
- La capacitació de la comunitat per a la defensa dels seus drets i per relacionar-se amb l'Administració.

Bonga-Shala o escola cabana

3. VASAI

Empoderament dels adivasis. Classes complementàries als poblats, grups de dones, medicina natural.

La ONG responsable del projecte és Jivahalla Assumption Social Centre (JASC). La durada del projecte és de 3 anys i es finançarà aproximadament el 25% del import total (4000 € anuals).

El suport d'ADA els permetrà incorporar 30 dones més, 15 joves i 60 infants en els seus programes de desenvolupament integral.

2. Reforçar els Self-Help-Group (grups de treball comunitari de dones) ja existents i crear-ne alguns més per incrementar la capacitat de treballar d'una manera col·laborativa. Aquests encontres permeten discutir sobre qüestions que les afecten en el seu dia a dia.
3. Incorporar més dones als micro-credits creats per a la generació d'ingressos.

4. Millorar la salut i la higiene tan a nivell personal com comunitari mitjançant programes d'informació

- El suport als líders locals en el sosteniment de les activitats de la comunitat.
- La promoció de les bones relacions i la salut a les famílies.

5. Penn

Crear consciència i organitzar les aldees per assegurar el dret a la seva terra.

La ONG responsable és Ankur Trust i la seva responsable Vaishali Patil. La durada del projecte és per a 3 anys (2012-2015) i el pressupost és de 3.700 euros anuals

La tribu adivasi dels kathkaris és una de les més pobres. Al seu voltant s'estan duent a terme canvis socials i econòmics significatius. Entre altres, s'han creat zones econòmiques especials, municipis residencials, projectes d'energia tèrmica, s'ha expandit l'autopista de Mumbai a Goa, i s'ha construït un gran aeroport internacional.

Molts dels kathkaris no són capaços de resistir l'investida d'aquest canvi. Només el 4% són propietaris de la terra. La resta no tenen registrades les terres i boscos on viuen i que conreen.

L'objectiu d'aquest projecte és aturar l'alienació rural mitjançant la creació de la consciència jurídica i l'assistència a les aldees per presentar les seves demandes i reclamar el dret a la seves terres. Si aconseguen obtenir els títols de propietat de la terra, en cas d'expropiació podrien aconseguir del govern local ajuts econòmics per construir nous habitatges i assentaments.

Això és vol realitzar mitjançant una inspecció del territori (enquestes a 20 aldees), campanyes de sensibilització, camps de treballs amb experts legals i les persones afectades, publicitat i delegacions municipals per assistir a les demandes, ajuda per a recollir els documents legals i finalment assessoria i assistència jurídica.

Aquest serà un projecte pilot. Es documentarà i registrarà tota l'activitat i podrà ser seguit per altres ONG i activistes que vulguin reclamar el dret a la terra.

Projectes orfes

Aquest any hem rebut moltes sol·licituds que no hem pogut realitzar per manca de finançament. En tots els casos es tracta d'ONGs amb qui hja hem treballat en anys anteriors i hi tenim una ampla confiança. La il·lusió i l'empemta és un reflexe de tots aquests projectes que us presentem.

TITOL DEL PROJECTE	ONG LOCAL	RESPONSABLE ONG	UBICACIÓ
Medicina natural (plantes medicinals) i agricultura sostenible per adivasis	MPSM	Fr. Wendell D'Cruz	Nashik
Alberg i educació per a nens adivasis	Jankalyan Trust	Fr.Barthol	Mahad
Alberg i educació per a nens adivasis	Vishwa Mandal Sevashram	Fr. James Mascarenhas	Shirpur
Programa per a generació d'ingressos per adivasis	Serva Vikas Deep Trust	Fr. Richie/ Fr. Thomas	Mangaon
Desenvolupament comunitari socio-econòmic per a nens/es adivasis	Good Shepherd Convent	Sr Taskila	Karjat
Desenvolupament comunitari integrat per adivasis	Matru Schaya Social Welfare Society	Sr Sabina	Shilonda

Les jornades de treball són "extremadament" llargues i les condicions són moltes vegades nocives per a la salut. Les treballadores viuen sovint en albergs estrictament supervisats, propietat de l'empresa, on tenen poc o nul contacte amb les seves famílies i amb els sindicats, que són molt febles. L'abús verbal o físic és freqüent.

Des de SOMO i INC, apunten que des de la publicació del primer informe, *Captured in cotton*, s'han observat algunes millores en les quatre manufactures analitzades.

"El salari total només és percebut si el treballador completa aquest període de 3-5a"

des. No obstant això, alerten de la persistència de problemes greus i recorden a les empreses europees i nord-americanes: "Davant l'absència de l'aplicació de la llei o d'inspeccions de treball que funcionin, les companyies tenen la responsabilitat d'assegurar els drets laborals."

Els estudis elaborats per les dues ONG holandeses es poden descarregar en anglès a les seves pàgines web.

www.indianet.nl

www.somo.nl

La letra escrita - Chantal Maillard -

Chantal Maillard (Brussel·les, 1951) és autora de *Bélgica*. El 2004 va ser premi nacional de poesia per "*Matar a Platon*" (Tusquets)

"L'hi dic francament, senyora", li va dir el comissari de policia a Arundhati Roy, "aquest problema no podem resoldre-ho els policies i els militars. El problema, amb aquests tribals, és que no comprenen l'avidesa. I mentre no es tornin llaminers, no hi haurà per a nosaltres cap esperança. Li he dit al meu cap, lleveu la força i, en el seu lloc, poseu una TV a cada casa. Tot s'arreglarà automàticament".

Avui, després de molts anys passats en l'estudi de *La lletra escrita*, començo a pensar que les societats àgrafes tindrien molt a ensenyar-nos si tinguéssim la paciència d'escoltar-les. Pobles, l'economia dels quals és de subsistència respecte els cicles naturals, pobles que se saben formant part de l'ecosistema i que, per tant, ni el degraden, ni el corrompen. Pobles que saben compartir el seu territori amb els altres éssers que l'habiten i prenen d'ell tan sols el que necessiten. Pobles que no coneixen l'ansia. Però van ser silenciats perquè se li atribueix a la lletra escrita més valor i més poder que a la veu. La veu canvia, diuen; l'oralitat no és de fiar. I, certament, l'escrit no varia, d'aquí que certes escriptures s'hagin considerat "sagrades" i "veritables". Però la veritat és una noció de correspondència, i quan res hi ha amb que fer-la correspondre, la lletra és pura redundància i germen de "ideologies": discursos d'idees que s'alimenten de si mateixes.

No obstant això, les societats de la lletra escrita consideren a els qui no la tenen "pobles endarrerits". Quan aquests aixequen la veu, ningú s'assabenta perquè a ningú li interessa. Em refereixo als poblats rurals d'Índia però també als d'Àfrica i als de les selves amazòniques i a les de *Myanmar* (Birmània) i tants d'altres dels quals no tenim notícia.

Els àgrafes no són notícia, fins que algú els concedeix veu en la llengua oficial del món global. No se'ls sent perquè no interessa que existeixin i si, en contra dels interessos capitalistes fan mostra d'existir, se'ls neutralitza ràpidament: se'ls converteix en operaris, se'ls desplaça o se'ls mata. És fàcil despullar-los de les seves terres: sense els títols de propietat que mai han necessitat, el seu hàbitat de sobte pertany a l'Estat, que el ven a les grans empreses mineres, pesqueres o a unes altres sense que a ningú sembli importar-li que devastin les costes, destrueixin els manglars, contaminin les aigües costaneres, intoxicuin el sòl i desertitzin les selves amb indústries "de saqueig i fugida". Els Governos fan oïdes sordes.

Torno la mirada cap als pobles àgrafes, cap a la seva mil·lenària saviesa, i considero amb terror la nostra economia de producció. Penso en la quantitat d'objectes útils i inútils que, en cada segon, s'estan fabricant en indústries que no paren ni de dia ni de nit. Considero el que cada augment productiu li resta a la Terra. I tremolo.

Nosaltres, els que creiem en la lletra escrita i, en raó d'això, ens pensem millors i independents de la resta d'aquest món, que hem fet per ell? Hem colonitzat, soscavat i pervertit nacions, hem empresonat, esclavitzat, venut, oprimint; convertim el manteniment en mercaderia. Vam créixer i ens multipliquem sobre cadàvers i restes. No dubtem a cridar "plaga" al creixement desmesurat d'una espècie en detriment d'una altra, però no sembla que siguem capaços d'aplicar-nos la paraula, malgrat l'evident destrucció que el nostre creixement i la nostra voluntat de perdurar eternament li roba a la resta del planeta.

Tornar a una economia de subsistència? No sembla que sigui possible. Decréixer? Com a mínim, hauria d'intentar-se. Almenys, minvar en supèrbia, en individualisme, en creences, i créixer en respecte i comprensió; coses que a cadascun ens competeixen.